

Konklusjon for 3 grupper

Hvordan kåre en vinner?

Hvilket valgalternativ som er det beste er avhengig av hva de andre gruppene har valgt. Hvem som blir vinnere og tapere bestemmes ut ifra *kombinasjonen* av valgene de 3 gruppene har gjort. Dette regnes ut ved hjelp av et verdisystem som gir ulike tallkombinasjoner.

- Arbeidstakerne har to valg, som gir følgende tallverdier: 1 for *Streik*, og 2 for *Ikke streik*.
- Arbeidsgiverne har to valg, som gir følgende tallverdier: 1 for *Lockout*, og 2 for *Ikke lockout*.
- Myndighetene har tre valg, som gir følgende tallverdier: 1 for *Støtte arbeidstakerne*, 2 for *Støtte arbeidsgiverne*, og 3 for *Ikke ta side, men promotere dialog mellom partene*.

De ulike svaralternativene gir ulike tallkombinasjoner, for eksempel (1,1,2), som vil si at arbeidstakerne går for streik (1), arbeidsgiverne for lockout (1), og myndighetene støtter arbeidsgiverne (2). Hver tallkombinasjon har sin egen konklusjon (se nedenfor). Finn den kombinasjonen som spillet har resultert i, og les opp konklusjonen for klassen.

- **Rød skrift = arbeidstakerne vinner**
- **Blå skrift = arbeidsgiverne vinner**
- **Grønn skrift = Alle vinner litt**

(1,1,1)

Det er først og fremst arbeidstakerne som vinner spillet. Utfallet fører til økte lønninger og kortere arbeidsdager for arbeidstakerne. Myndighetene hadde foretrukket ro og orden, men ved å støtte arbeidstakernes rettigheter har myndighetene unngått å bli upopulære blant befolkningen. Arbeidsgiverne er de klare taperne. Arbeidsgiverne mister profitt, men landets økonomi klarer seg greit. Det blir riktignok noe mindre investeringer fra utlandet, men dette tapet veies opp av lav arbeidsledighet og mindre utgifter på helsetiltak, samt mer ro og orden i gatene.

(1,1,2)

Det er først og fremst arbeidsgiverne som vinner spillet. Arbeidstakerne er de klare taperne. Utfallet fører til en fortsettelse av de dårlige arbeidsforholdene. Fagforeningslederne havner i fengsel, arbeidsgiverne beholder profitten, og landets økonomi klarer seg greit. Myndighetene hadde foretrukket ro og orden, men er fornøyd med at arbeidsgiverne tok mesteparten av ansvar slik at ikke arbeidernes misnøye kun rettes mot myndighetene. De internasjonale investeringene forblir i landet, men kostnadene knyttet til politi, helse og kampen mot sosial uro øker.

(1,1,3)

Dette utfallet gjør at alle partene vinner litt hver. Arbeidstakerne får ikke fullt gjennomslag for sine krav pga. stor motstand. Men streiken, kombinert med at myndighetene forholdt seg passive, øker presset på arbeidsgiverne og fører til en svak forbedring i arbeidsforholdene. Arbeidsgiverne taper noe på endringene som blir innført, men beholder likevel mye av profitten. De utenlandske investorene beholder pengene sine i landet og økonomien klarer seg greit.

(1,2,1)

Det er først og fremst arbeidstakerne som vinner spillet. Utfallet fører til økte lønninger og kortere arbeidsdager for arbeidstakerne. Myndighetene hadde foretrukket ro og orden, men ved å støtte arbeidstakernes rettigheter har myndighetene unngått å bli upopulære blant befolkningen. Arbeidsgiverne er de klare taperne. Arbeidsgiverne mister profitt, men landets økonomi klarer seg greit. Det blir riktignok noe mindre investeringer fra utlandet, men dette tapet veies opp av lav arbeidsledighet og mindre utgifter på helsetiltak, samt mer ro og orden i gatene.

(1,2,2)

Dette utfallet gjør at alle partene vinner litt hver. Arbeidstakerne får ikke fullt gjennomslag for sine krav pga. motstand fra myndighetene. Men streiken fører til en svak forbedring i arbeidsforholdene siden arbeidsgiverne var imøtekommende. Arbeidsgiverne taper noe på endringene som blir innført, men beholder likevel mye av profitten fordi myndighetenes posisjon begrenser reformenes omfang. De utenlandske investorene beholder pengene sine i landet og økonomien klarer seg greit.

(1,2,3)

Det er først og fremst arbeidsgiverne som vinner spillet. Arbeidstakerne fikk ikke igjennom sine krav fordi de fremstod for kompromissløse overfor de lyttende arbeidsgiverne og samarbeidsvillige myndighetene. Myndighetene hadde foretrukket ro og orden, men har kommet greit ut av det. Siden arbeidstakerne fremstår kompromissløse fører det til at både arbeidsgiverne og myndighetene endrer sine holdninger i neste omgang og slår ned på arbeidernes rettigheter gjennom både lockout og maktbruk. Utfallet fører til en fortsettelse av de dårlige arbeidsforholdene. Fagforeningslederne havner i fengsel, arbeidsgiverne beholder profitten, og landets økonomi klarer seg greit. De internasjonale investeringene forblir i landet, men kostnadene knyttet til politi, helse og sosial uro øker noe.

(2,1,1)

Dette utfallet gjør at alle partene vinner litt hver. Arbeidstakerne får ikke fullt gjennomslag for sine krav, fordi uten streik fremstår de ikke sterke nok. Men myndighetenes støtte til arbeidstakernes rettigheter øker likevel presset på arbeidsgiverne og fører til en forbedring i arbeidsforholdene. Arbeidsgiverne taper noe på endringene som blir innført, men beholder likevel mye av profitten. De utenlandske investorene beholder pengene sine i landet og økonomien klarer seg greit. At myndighetene har fremmet arbeidstakernes rettigheter, har gjort at myndighetene har blitt populære hos folket, selv om landets økonomiske elite er mer skeptisk til myndighetene enn før. Samtidig er myndighetene fornøyd med å beholde ro og orden i landet.

(2,1,2)

Det er først og fremst arbeidsgiverne som vinner spillet. Arbeidstakerne er de klare taperne. Utfallet fører til en fortsettelse av de dårlige arbeidsforholdene. Arbeidsgiverne beholder profitten, og landets økonomi klarer seg greit. Myndighetens støtte til arbeidsgiverne har gjort at myndighetene har bli mer upopulære hos folket. Likevel er myndighetene fornøyd med at situasjonen for nå forblir rolig og stabil.

(2,1,3)

Det er arbeidsgiverne og myndighetene som vinner spillet. Arbeidstakerne er de klare taperne. Utfallet fører til en fortsettelse av de dårlige arbeidsforholdene. Arbeidsgiverne beholder profitten, og landets økonomi klarer seg greit. At myndighetene har vist seg åpen for arbeidstakernes rettigheter har gjort at myndighetene har unngått å bli upopulære hos folket. Samtidig er myndighetene fornøyd med å beholde ro og orden i landet.

(2,2,1)

Det er først og fremst arbeidstakerne som vinner spillet. Trusselen om streik har vist seg tilstrekkelig til at både arbeidsgiverne og myndighetene velger å bedre forholdene for arbeidstakerne. Utfallet fører til økte lønninger og kortere arbeidsdager for arbeidstakerne. Myndighetene er fornøyd med at det ikke ble streik, og at ro og orden vant frem. Ved å støtte arbeidstakernes rettigheter har myndighetene unngått å bli upopulære blant befolkningen. Arbeidsgiverne taper mest, men er likevel fornøyd med at de unngikk streik.

(2,2,2)

Det er først og fremst arbeidsgiverne som vinner spillet. Arbeidstakerne er de klare taperne siden uten verken streik eller støtte fra staten, ser ikke arbeidsgiverne behovet for å endre noe vesentlig på verken lønn eller arbeidsforholdene til arbeiderne. Arbeidsgiverne beholder profitten, og landets økonomi klarer seg greit. Myndighetens støtte til arbeidsgiverne har gjort at myndighetene har blitt mer upopulære hos folket. Likevel er myndigheten fornøyd med at situasjonen for nå forblir rolig og stabil.

(2,2,3)

Dette utfallet gjør at alle partene vinner litt hver. Arbeidstakerne får ikke fullt gjennomslag for sine krav, fordi uten streik fremstår de ikke som streke nok. Men arbeidsgivernes passive rolle gjør at myndighetenes forsøk på dialog mellom partene fører til noen endringer i arbeidsforholdene likevel. ILO kommer også sterkere på banen i møte med fredeligere forhold mellom partene. Arbeidsgiverne taper noe på endringene som blir innført, men beholder likevel mye av profitten. De utenlandske investorene beholder pengene sine i landet og økonomien klarer seg greit. Myndighetene er derfor fornøyd og beholder samtidig ro og orden i landet.